

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ **317** /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **21 ທັນວາ 2017**

ລັດຖະດຳລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

- ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 068/ສພຊ, ລົງວັນທີ 13 ພະຈິກ 2017 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 032/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 08 ທັນວາ 2017.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ.

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **068** /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **13 / 11 / 17**

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 4 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໃນວາລະ ກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 13 ພະຈິກ 2017.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປານີ ຢາທ່ຽງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 36 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 13 ພະຈິກ 2017

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ
ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີການຂະຫຍາຍຕົວ, ທັນສະໄໝ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ເຝົ້າລະວັງ, ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທີ່ເກີດຈາກໄພທຳມະຊາດ ຕໍ່ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ແລະ ຂອງປະຊາຊົນ ໃນສັງຄົມ, ຮັບປະກັນການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ວ່ອງໄວ, ຊັດເຈນ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຕາມທິດສີຂຽວ, ຍືນຍົງ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 2 ອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ອຸຕຸນິຍົມ ແມ່ນ ວິທະຍາສາດ ທີ່ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບອາກາດໃນຊັ້ນບັນຍາກາດ, ການພົວພັນລະຫວ່າງມະຫາສະໝຸດ ແລະ ແຜ່ນດິນ.

ອຸທິກກະສາດ ແມ່ນ ວິທະຍາສາດ ທີ່ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບວົງຈອນການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການແພ່ກະຈາຍທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງນ້ຳໜ້າດິນ, ນ້ຳໃຕ້ດິນ ແລະ ນ້ຳໃນອາກາດ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ປັດໄຈອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໝາຍເຖິງ ບັນດາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ;
2. ອຸນຫະພູມ ໝາຍເຖິງ ປັດໄຈອາກາດ ທີ່ບອກເຖິງຄ່າຄວາມຮ້ອນຂຶ້ນ ຫຼື ຄວາມເປັນລົງຂອງອາກາດ, ມີຫົວໜ່ວຍວັດແທກເປັນ ອົງສາເຊລເຊສ(°C), ອົງສາແກນວິນ (°K), ອົງສາຟາເຣນຮາຍ(°F) ອົງສາໂຣມີໂອ(°R);

3. ອຸຕຸຜົວພື້ນ ໝາຍເຖິງ ສະພາບອາກາດ ແຕ່ ສິບສອງ ແມັດລົງມາ ຫາ ໜ້າດິນ ຕາມກຳນົດລະດັບທາງຕັ້ງ;
4. ລົມມໍລະສຸມ ໝາຍເຖິງ ລົມທີ່ເກີດຂຶ້ນປະຈຳລະດູການ ຊຶ່ງຈະມີການປ່ຽນແປງທິດທາງລົມ ທີ່ພັດຈາກລະດູການໜຶ່ງໄປຫາອີກລະດູການໜຶ່ງ ໃນທິດທາງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັນ;
5. ອຸຕຸການບິນ ໝາຍເຖິງ ການຕິດຕາມ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນບັນດາປັດໄຈອາກາດ, ປາກົດການສະພາບອາກາດ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ການຄົ້ນຄວ້າຄົ້ນຄ້າທາງອາກາດ;
6. ອຸຕຸກະເສດ ໝາຍເຖິງ ການຕິດຕາມ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນບັນດາປັດໄຈອຸຕຸນິຍົມ ທີ່ມີການກະທົບຕໍ່ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພືດ, ຕົ້ນໄມ້, ສັດ ລວມທັງພະຍາດ, ແມງໄມ້ ແລະ ສັດຕູພືດ;
7. ປາກົດການສະພາບອາກາດ ໝາຍເຖິງ ການປ່ຽນແປງບັນດາປັດໄຈອາກາດ ຕາມໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ;
8. ຊັ້ນບັນຍາກາດ ໝາຍເຖິງ ຊັ້ນຂອງອາກາດ ທີ່ປະກອບ ມີສີ່ຊັ້ນ ຄື ຊັ້ນໂຕຣໂປສແຟຣ ຊຶ່ງມີໄລຍະຈາກໜ້າດິນ ຫາ ສິບເອັດ ກິໂລແມັດ, ຊັ້ນສະຕຣາໂຕສແຟຣ ມີໄລຍະຈາກ ສິບເອັດ ກິໂລແມັດ ຫາ ຫ້າສິບ ກິໂລແມັດ, ຊັ້ນເມໂຊສແຟ ມີໄລຍະຈາກ ຫ້າສິບ ກິໂລແມັດ ຫາ ເກົ້າສິບ ກິໂລແມັດ, ຊັ້ນແຕກໂມສແຟຣ ມີໄລຍະຈາກ ເກົ້າສິບ ກິໂລແມັດ ຫາ ໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວ ກິໂລແມັດ;
9. ໄລຍະເຫັນໄກ ໝາຍເຖິງ ໄລຍະທີ່ເບິ່ງເຫັນຈາກຈຸດໜຶ່ງ ຫາ ຈຸດໜຶ່ງ ຕາມລະດັບທາງນອນ;
10. ຕາໜ່າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໝາຍເຖິງ ເຄືອຂ່າຍຂອງບັນດາສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ຊຶ່ງສ້າງຂຶ້ນແຕ່ສູນກາງຮອດທ້ອງຖິ່ນ;
11. ສູນເຕືອນໄພແຫ່ງຊາດ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ຕິດຕາມສະພາບອາກາດ, ລະດັບນ້ຳ ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ ພ້ອມທັງວິເຄາະ, ວິໄຈ, ຄາດຄະເນ ແລະ ອອກແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ກ່ຽວກັບສະພາບອາກາດຮ້າຍແຮງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ;
12. ຄວາມຊຸ່ມສຳພັນ ໝາຍເຖິງ ຄຳປະລິມານອາຍນ້ຳ ທີ່ບັນຈຸຢູ່ອາກາດ ຊຶ່ງມີຫົວໜ່ວຍຄິດໄລ່ເປັນສ່ວນຮ້ອຍ ໃນບໍລິມາດໜຶ່ງຊັງຕີແມັດກ້ອນ;
13. ຂີ້ເຖົ້າພູເຂົາໄຟ ໝາຍເຖິງ ເມັດຝຸ່ນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກພູເຂົາໄຟລະເບີດ ແລະ ລອຍຕົວຂຶ້ນສູ່ອາກາດ;
14. ຄວາມກົດດັນຂອງອາກາດ ໝາຍເຖິງ ນ້ຳໜັກຂອງອາກາດ ທີ່ກະທົບໃສ່ໜ້າໂລກ ຊຶ່ງມີຫົວໜ່ວຍວັດແທກເປັນມິລິບາ, ເຮັກໂຕປາສການ;
15. ອາຍລະເຫີຍ ໝາຍເຖິງ ການລະເຫີຍອາຍຂອງນ້ຳຈາກແຫຼ່ງຕ່າງໆ ໂດຍຂຶ້ນກັບອຸນຫະພູມຜິວພື້ນ ແລະ ປະລິມານອາຍນ້ຳໃນອາກາດ ຊຶ່ງມີຫົວໜ່ວຍຄິດໄລ່ເປັນມິລິແມັດ;
16. ນ້ຳໃນອາກາດ ໝາຍເຖິງ ລະອອງນ້ຳທີ່ມີຢູ່ໃນຝື້ອກ່ອນຈະກາຍເປັນຝົນ;
17. ໄລຍະທີ່ມີແສງແດດ ໝາຍເຖິງ ຊ່ວງເວລາ ທີ່ມີແສງແດດໃນໜຶ່ງມື້ ຊຶ່ງມີຫົວໜ່ວຍວັດແທກເປັນຊົ່ວໂມງ;
18. ພະລັງງານແສງແດດ ໝາຍເຖິງ ຄຳຄວາມຮ້ອນຂອງແສງແດດ ຊຶ່ງມີຫົວໜ່ວຍວັດແທກເປັນກາລໍລີຕໍ່ຊັງຕີແມັດ ໃນໜຶ່ງວິນາທີ;
19. ໜ້າຕັດທ້ອງນ້ຳ ໝາຍເຖິງ ເນື້ອທີ່ຂອງຈຸດວັດແທກປະລິມານນ້ຳໄຫຼ ຊຶ່ງກຳນົດຄວາມເລິກແຕ່ໜ້ານ້ຳຫາທ້ອງນ້ຳ ດ້ວຍໄລຍະທາງສະໝໍ່າສະເໝີຈາກຝັ່ງໜຶ່ງຫາອີກຝັ່ງໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີຫົວໜ່ວຍເປັນຕາແມັດ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ລັດສິ່ງເສີມ ວຽກງານອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ດ້ວຍການສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານດັ່ງກ່າວ ເປັນຕົ້ນ ການສ້າງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງສະຖານີໃຫ້ທັນສະໄໝໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ, ການປະກອບບຸກຄະລາກອນ ທີ່ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ແລະ ເຄື່ອງມືທີ່ທັນສະໄໝ, ການສະໜອງງົບປະມານທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນງານໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ລັດສິ່ງເສີມ ແລະ ຊຸກຍູ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ການຮ່ວມມື, ປະກອບສ່ວນ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບວຽກງານອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການພື້ນຖານກ່ຽວກັບວຽກງານອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;
2. ຄຸ້ມຄອງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງກັບມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທັນສະໄໝ;
4. ຮັບປະກັນການບໍລິການຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ໃຫ້ມີຄວາມຊັດເຈນ, ຕໍ່ເນື່ອງ, ວ່ອງໄວ ແລະ ທັນການ;
5. ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການ ຂອງອົງການອຸດຸນິຍົມໂລກ.

ມາດຕາ 6 ພັນທະກ່ຽວກັບວຽກງານອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພັນທະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ເປັນຕົ້ນ ປົກປັກຮັກສາສະຖານີ ລວມທັງອຸປະກອນ, ສະໜອງ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດ້ານອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ.

ມາດຕາ 7 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ພາກທີ II

ຍຸດທະສາດກ່ຽວກັບວຽກງານອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ມາດຕາ 8 ຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ແມ່ນ ນະໂຍບາຍພື້ນຖານກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ປະເມີນວຽກງານພະຍາກອນ ແລະ ແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ.

ຍຸດທະສາດວຽກງານອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ປະກອບດ້ວຍ ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳກ່ຽວກັບວຽກງານດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 9 ເນື້ອໃນບຸດທະສາດກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ບຸດທະສາດກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ປະກອບມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການຂະຫຍາຍ ແລະ ປັບປຸງຕາໜ່າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ, ສະຖານີອຸທິກກະສາດ ແລະ ສູນເຕືອນໄພແຫ່ງຊາດ;
2. ການສະໜອງວັດຖຸປະກອນ, ເຕັກນິກ ທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ;
3. ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໃຫ້ດຳເນີນຢ່າງເປັນລະບົບຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ລວມທັງແຜນຄຸ້ມຄອງສູນເຕືອນໄພແຫ່ງຊາດ;
4. ການຄຸ້ມຄອງລະບົບຖານຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
5. ການໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ;
6. ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ໃຫ້ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິຊາການ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ.

ມາດຕາ 10 ບຸດທະສາດກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດລະດັບຊາດ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ສ້າງ ແລະ ທົບທວນບຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດລະດັບຊາດ ຕາມເນື້ອໃນຂອງບຸດທະສາດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້, ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍປະສານສົມທົບ, ປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ສູນກາງ, ທ້ອງຖິ່ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານຕົກລົງ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 11 ບຸດທະສາດກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດລະດັບແຂວງ

ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ສ້າງ ແລະ ທົບທວນບຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດລະດັບແຂວງ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ບຸດທະສາດກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ລະດັບຊາດໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍປະສານສົມທົບ, ປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງຕົກລົງ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ພາກທີ III

ການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃນວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ມາດຕາ 12 ການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

ການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ແມ່ນ ການແລກ ປ່ຽນຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ປັດຮຽນ, ການວິໄຈ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຍົກລະດັບດ້ານວິຊາການ, ການປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສ ປປ ລາວ ເປັນພາຕິ.

ມາດຕາ 13 ເນື້ອໃນການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

ການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ປະກອບມີ ເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການແລກປ່ຽນ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ຢ່າງວ່ອງໄວ, ຊັດເຈນ ແລະ ທັນການ;
2. ສົ່ງເສີມ ແລະ ວາງມາດຕະຖານຮ່ວມກັນໃນການກວດ, ເກັບກຳ ແລະ ວັດແທກອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການສ້າງສະຖິຕິອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ;
3. ຂະຫຍາຍ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ຮັບໃຊ້ການຄົ້ນຄວ້າ ຄົ້ນທາງອາກາດ, ທາງນໍ້າ, ທາງບົກ, ການກະສິກໍາ ແລະ ກິດຈະການອື່ນ;
4. ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ເປັນປົກກະຕິ ຕາມຂອບເຂດການຮ່ວມມືຂອງພາກພື້ນ ແລະ ອົງການອຸຕຸນິຍົມໂລກ;
5. ເຂົ້າຮ່ວມການຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ຍົກລະດັບດ້ານວິຊາການກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ;
6. ພັດທະນາລະບົບການພະຍາກອນ ແລະ ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າຈາກໄພທໍາມະຊາດ;
7. ປະຕິບັດພັນທະ ຕາມລະບຽບການຂອງອົງການອຸຕຸນິຍົມໂລກ.

ມາດຕາ 14 ອົງການຮັບຜິດຊອບໃນການຮ່ວມມື

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສົມທົບກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຮ່ວມມື ກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການ ຂອງອົງການອຸຕຸນິຍົມໂລກ ແລະ ຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ພາກທີ IV

ສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ໝວດທີ 1

ສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ

ມາດຕາ 15 ສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ

ສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນວັດແທກ, ການເກັບກຳຂໍ້ມູນເພື່ອການວິໄຈ, ສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຄາດຄະເນສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ.

ສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສະຖານີອຸຕຸນິຍົມຜິວພື້ນ;
2. ສະຖານີພູມອາກາດ;
3. ສະຖານີອຸຕຸກະເສດ;
4. ສະຖານີຮັບສັນຍານດາວທຽມອຸຕຸນິຍົມ;
5. ສະຖານີນິຣາດາອຸຕຸນິຍົມ;
6. ສະຖານີວັດແທກອາກາດເຄື່ອນທີ່;

7. ສະຖານີວັດແທກຄຸນນະພາບອາກາດ;
8. ສະຖານີວັດແທກແຜ່ນດິນໄຫວ;
9. ສະຖານີອຸຕຸກການບິນ;
10. ສະຖານີອາກາດຍ່ານສູງ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອອກລະບຽບການ ໃນການຄຸ້ມຄອງສະຖານີອຸຕຸກນິຍົມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 16 ສະຖານີອຸຕຸກນິຍົມຜົວພັນ

ສະຖານີອຸຕຸກນິຍົມຜົວພັນ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຄົບຊຸດຕາມຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ ຂອງອົງການອຸຕຸກນິຍົມໂລກ ຊຶ່ງສ້າງຕັ້ງໃນເຂດທົ່ງພຽງ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ກິໂລແມັດຕໍ່ໜຶ່ງສະຖານີ, ເຂດພູພຽງ ຫ້າສິບ ກິໂລແມັດຕໍ່ໜຶ່ງສະຖານີ, ເຂດພູດອຍ ຊາວຫ້າ ກິໂລແມັດຕໍ່ໜຶ່ງສະຖານີ ເພື່ອວັດແທກ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຕິດຕາມສະພາບອາກາດທຸກປັດໄຈ ເປັນຕົ້ນ ຄວາມກົດດັນອາກາດ, ອຸນຫະພູມ, ຄວາມຊຸ່ມອາກາດ, ຄວາມໄວ ແລະ ທິດທາງລົມ, ອາຍລະເຫີຍ, ໄລຍະເວລາ ທີ່ມີແສງແດດ, ພະລັງງານແສງແດດ, ນ້ຳຝົນ, ເຜື້ອ, ຂີ້ເຖົ້າພູເຂົາໄຟ, ໄລຍະເຫັນໄກ, ປາກົດການສະພາບອາກາດ.

ມາດຕາ 17 ສະຖານີພູມອາກາດ

ສະຖານີພູມອາກາດ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຕາມຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງອົງການອຸຕຸກນິຍົມໂລກ ຊຶ່ງສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຕາມພູມສັນຖານ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດ ເພື່ອວັດແທກ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຕິດຕາມສະພາບອາກາດບາງປັດໄຈ ເປັນຕົ້ນ ອຸນຫະພູມ, ຄວາມຊຸ່ມອາກາດ, ຄວາມໄວ ແລະ ທິດທາງລົມ, ອາຍລະເຫີຍ, ນ້ຳຝົນ, ເຜື້ອ, ໄລຍະເຫັນໄກ, ປາກົດການສະພາບອາກາດ.

ມາດຕາ 18 ສະຖານີອຸຕຸກະເສດ

ສະຖານີອຸຕຸກະເສດ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຕາມຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງອົງການອຸຕຸກນິຍົມໂລກ ຊຶ່ງສ້າງຕັ້ງຢູ່ໃນເຂດຄື້ນຄວ້າທົດລອງແນວພັນພືດ, ສັດ, ປ່າໄມ້ ແລະ ເຂດຜະລິດກະສິກຳ ເພື່ອວັດແທກ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ສັງເກດບາງປັດໄຈອຸຕຸກນິຍົມ ທີ່ກະທົບໃສ່ການຈະເລີນເຕີບໃດຂອງພືດ, ການລະບາດຂອງສັດຕູພືດ, ຕົ້ນໄມ້, ສັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງຂອງດິນ.

ມາດຕາ 19 ສະຖານີຮັບສັນຍານດາວທຽມອຸຕຸກນິຍົມ

ສະຖານີຮັບສັນຍານດາວທຽມອຸຕຸກນິຍົມ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຕາມຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງອົງການອຸຕຸກນິຍົມໂລກ ເພື່ອຮັບສັນຍານພາບດາວທຽມ ແລະ ບັນທຶກບັນດາປັດໄຈອຸຕຸກນິຍົມແລ້ວ ນຳມາວິເຄາະແຜນທີ່ສະພາບອາກາດ ເຂົ້າໃນການພະຍາກອນອາກາດ.

ມາດຕາ 20 ສະຖານີຣາດາອຸຕຸກນິຍົມ

ສະຖານີຣາດາອຸຕຸກນິຍົມ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຕາມຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງອົງການອຸຕຸກນິຍົມໂລກ ຊຶ່ງສ້າງຕັ້ງຢູ່ເຂດທີ່ບໍ່ມີສິ່ງກົດກັນຄື້ນສັນຍານຄວາມຖີ່ ເພື່ອວັດແທກ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ປັດໄຈອາ

ກາດກ່ຽວກັບ ເຝື້ອ, ຝົນ, ຄວາມໄວ ແລະ ທິດທາງລົມ ໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ເວລາ ໜຶ່ງ ຫາ ສອງ ຊົ່ວໂມງຕໍ່ໜ້າ
ໃນຂອບເຂດລັດສະໝີຂອງຮາດາ.

ມາດຕາ 21 ສະຖານີວັດແທກອາກາດເຄື່ອນທີ່

ສະຖານີວັດແທກອາກາດເຄື່ອນທີ່ ແມ່ນ ພາຫະນະທີ່ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນວັດແທກອາກາດ ເພື່ອວັດແທກ
ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຕິດຕາມ ແລະ ເຝົ້າລະວັງເຂດ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຈະເກີດການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດຮ້າຍແຮງ
ເປັນຕົ້ນ ຝົນຕົກໜັກ, ໝາກເຕັບຕົກ, ລົມພາຍຸ.

ມາດຕາ 22 ສະຖານີວັດແທກຄຸນນະພາບທາງອາກາດ

ສະຖານີວັດແທກຄຸນນະພາບທາງອາກາດ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຕາມຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້
ກຳນົດຂອງອົງການອຸຕຸນິຍົມໂລກ ຊຶ່ງສ້າງຕັ້ງຢູ່ເຂດອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ວັດແທກຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນ
ຂອງອົງຄະທາດຕ່າງໆ ທີ່ເຈືອປົນຢູ່ໃນອາກາດ.

ມາດຕາ 23 ສະຖານີວັດແທກແຜ່ນດິນໄຫວ

ສະຖານີວັດແທກແຜ່ນດິນໄຫວ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຕາມຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ
ຂອງອົງການອຸຕຸນິຍົມໂລກ ຊຶ່ງສ້າງຕັ້ງຢູ່ພື້ນດິນເພື່ອວັດແທກ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຊັ້ນເບືອກ
ໂລກ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກທຳມະຊາດ ແລະ ການກະທຳຂອງມະນຸດ.

ມາດຕາ 24 ສະຖານີອຸຕຸນິຍົມບິນ

ສະຖານີອຸຕຸນິຍົມບິນ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຕາມຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງອົງການອຸຕຸ
ນິຍົມໂລກ ແລະ ອົງການການບິນພົນລະເຮືອນສາກົນ ຊຶ່ງສ້າງຕັ້ງຢູ່ຂອບເຂດສະໜາມບິນ ເພື່ອວັດແທກ, ເກັບ
ກຳຂໍ້ມູນ, ຕິດຕາມສະພາບອາກາດກ່ຽວກັບຄວາມໄວ ແລະ ທິດທາງລົມ, ເຝື້ອ, ໄລຍະເຫັນໄກ, ຂີ້ເຖົ້າພູເຂົາ
ໄຟ, ປາກົດການສະພາບອາກາດ ຢູ່ໃນຂອບເຂດລັດສະໝີ ໜຶ່ງ ກິໂລແມັດ ຈາກສະໜາມບິນ ແລະ ຕາມເສັ້ນ
ທາງການບິນ.

ມາດຕາ 25 ສະຖານີອາກາດຍ່ານສູງ

ສະຖານີອາກາດຍ່ານສູງ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຕາມຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງອົງການ
ອຸຕຸນິຍົມໂລກ ຊຶ່ງປະກອບມີ ສອງພາກສ່ວນ ຄື ສະຖານີພື້ນດິນທີ່ເປັນບ່ອນຮັບສັນຍານ ແລະ ເຄື່ອງສົ່ງສັນ
ຍານທີ່ປ່ອຍຂຶ້ນສູ່ອາກາດ ເພື່ອວັດແທກ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ບັດໄຊອຸຕຸນິຍົມລະດັບສູງ ສືບສອງ ແມັດ ຈາກໜ້າ
ດິນຂຶ້ນໄປ.

ໝວດທີ 2 ສະຖານີອຸທິກກະສາດ

ມາດຕາ 26 ສະຖານີອຸທິກກະສາດ

ສະຖານີອຸທິກກະສາດ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນວັດແທກ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ເພື່ອການວິໄຈ, ສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຄາດຄະເນສະພາບການປ່ຽນແປງທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບນ້ຳໜັດິນ, ນ້ຳໃຕ້ດິນ ແລະ ນ້ຳໃນອາກາດ.

ສະຖານີອຸທິກກະສາດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຈຸດວັດແທກປະລິມານນ້ຳໄຫຼ;
2. ຈຸດວັດແທກລະດັບນ້ຳ;
3. ຈຸດວັດແທກປະລິມານນ້ຳຝົນ;
4. ຈຸດວັດແທກນ້ຳໃຕ້ດິນ;
5. ຫ້ອງວິໄຈຂໍ້ມູນອຸທິກກະສາດ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອອກລະບຽບການ ໃນການຄຸ້ມຄອງສະຖານີອຸທິກກະສາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 27 ຈຸດວັດແທກປະລິມານນ້ຳໄຫຼ

ຈຸດວັດແທກປະລິມານນ້ຳໄຫຼ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ວັດແທກຄວາມໄວການໄຫຼຂອງນ້ຳ, ຄວາມເລິກຕະກອນນ້ຳ, ອຸນຫະພູມ ແລະ ການເກັບຕົວຢ່າງນ້ຳໃນໜ້າຕັດຂອງທ້ອງນ້ຳ.

ມາດຕາ 28 ຈຸດວັດແທກລະດັບນ້ຳ

ຈຸດວັດແທກລະດັບນ້ຳ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕາມການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບນ້ຳຂຶ້ນລົງ ຢູ່ຈຸດໃດໜຶ່ງຂອງແມ່ນ້ຳ.

ມາດຕາ 29 ຈຸດວັດແທກປະລິມານນ້ຳຝົນ

ຈຸດວັດແທກປະລິມານນ້ຳຝົນ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕາມ ແລະ ວັດແທກປະລິມານນ້ຳຝົນໃນເຂດໃດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 30 ຈຸດວັດແທກນ້ຳໃຕ້ດິນ

ຈຸດວັດແທກນ້ຳໃຕ້ດິນ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຕິດຕາມ ແລະ ວັດແທກສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງນ້ຳໃຕ້ດິນ.

ມາດຕາ 31 ຫ້ອງວິໄຈຂໍ້ມູນອຸທິກກະສາດ

ຫ້ອງວິໄຈຂໍ້ມູນອຸທິກກະສາດ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ທີ່ຕິດຕັ້ງເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນໃນການວິໄຈກ່ຽວກັບຕະກອນນ້ຳ, ທາດເຄມີ ໃນນ້ຳຕົວຢ່າງ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານອຸທິກກະສາດ.

ພາກທີ V
ການສ້າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ
ໝວດທີ 1
ການສ້າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດຂອງລັດ

ມາດຕາ 32 ແຜນຂະຫຍາຍຕາໜ່າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຂະຫຍາຍຕາໜ່າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 33 ການສ້າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ການສ້າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບແຜນຂະຫຍາຍຕາໜ່າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໂດຍຜ່ານການສຶກສາ, ສຳຫຼວດ, ອອກແບບ, ຂຶ້ນແຜນງົບປະມານ ແລະ ກຳນົດຂອບເຂດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ສ້າງແຜນລວມໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ສະຖານີອຸຕຸນິຍົມຜິວພື້ນ, ສະຖານີຮັບສັນຍານດາວທຽມອຸຕຸນິຍົມ, ສະຖານີຮາດາອຸຕຸນິຍົມ, ສະຖານີວັດແທກແຜ່ນດິນໄຫວ, ສະຖານີອຸຕຸການບິນ ແລ້ວສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ.

ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ປະສານສົມທົບກັບພະແນກການ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີແຜນສ້າງສະຖານີພູມອາກາດ ສະຖານີອຸຕຸກະເສດ, ຈຸດວັດແທກລະດັບນ້ຳ, ຈຸດວັດແທກປະລິມານນ້ຳຝົນ ແລ້ວສະເໜີເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ພິຈາລະນາ.

ໝວດທີ 2
ການສ້າງຕັ້ງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດຂອງພາກສ່ວນອື່ນ

ມາດຕາ 34 ການສ້າງຕັ້ງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດຂອງພາກສ່ວນອື່ນ

ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານຂອງໂຄງການຕົນ ເປັນຕົ້ນ ສະຖານີອຸຕຸກະເສດ, ສະຖານີອຸຕຸການບິນ, ຈຸດວັດແທກປະລິມານນ້ຳໄຫຼ, ຈຸດວັດແທກລະດັບນ້ຳ, ຈຸດວັດແທກປະລິມານນ້ຳຝົນ ໃຫ້ຍືນຄ່າຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານປະກອບຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ນຳກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງພິຈາລະນາພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 35 ເງື່ອນໄຂການສ້າງຕັ້ງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ການສ້າງຕັ້ງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນວຽກທີ່ຕິດພັນກັບໂຄງການ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການທີ່ ມີສິດອຳນາດຂອງລັດ;
2. ມີພະນັກງານວິຊາການດ້ານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ແຕ່ຊັ້ນກາງຂຶ້ນໄປ;
3. ມີສະຖານທີ່ທີ່ເໝາະສົມຕາມຫຼັກວິຊາການ;
4. ມີອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງມືຮັບໃຊ້ທາງດ້ານເຕັກນິກ ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານຂອງອົງການອຸຕຸນິຍົມ

ໂລກ;

5. ມີເງື່ອນໄຂອື່ນຕາມແຕ່ລະປະເພດສະຖານີ ທີ່ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ກຳນົດ.

ມາດຕາ 36 ການອອກໃບຢັ້ງຢືນທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກ

ພາຍຫຼັງກໍ່ສ້າງສະຖານີ ແລະ ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນສຳເລັດແລ້ວ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ດ້ອງກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກແລ້ວ ຈຶ່ງອອກໃບຢັ້ງຢືນທາງດ້ານ ເຕັກນິກ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງສະຖານີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 34 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການອອກໃບຢັ້ງຢືນທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 37 ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງເຈົ້າຂອງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ເຈົ້າຂອງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ແມ່ນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງສະຖານີດັ່ງກ່າວ ຊຶ່ງມີສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມ ການອະນຸຍາດ;
2. ສະໜອງຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໃຫ້ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ທັນເວລາ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ;
3. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືກັບ ພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ປົກປັກຮັກສາ, ຄຸ້ມຄອງສະຖານີ ຂອງຕົນໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບດີ ແລະ ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ;
5. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ພາກທີ VI

ຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ມາດຕາ 38 ຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ແມ່ນ ຜົນຂອງການສັງເກດ, ວັດແທກ, ເກັບກຳ, ວິເຄາະ ແລະ ວິໄຈບັນດາປັດໄຈອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ.

ມາດຕາ 39 ຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ

ຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ອຸນຫະພູມອາກາດ;
2. ຄວາມຊຸ່ມສຳພັນ;
3. ຄວາມໄວ ແລະ ທິດທາງລົມ;
4. ຄວາມກົດດັນອາກາດ;
5. ອາບລະເຫີຍ;
6. ໄລຍະທີ່ມີແສງແດດ;
7. ພະລັງງານແສງແດດ;
8. ປະລິມານນ້ຳຝົນ;
9. ເຜື້ອ;
10. ຂີ້ເຖົ້າພູເຂົາໄຟ;
11. ໜອກຄວັນໄຟ;
12. ໄລຍະເຫັນໄກ;
13. ຄວາມແຮງ ຂອງແຜ່ນດິນໄຫວ.

ມາດຕາ 40 ຂໍ້ມູນອຸທິກກະສາດ

ຂໍ້ມູນອຸທິກກະສາດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ລະດັບນ້ຳ;
2. ຄວາມໄວຂອງນ້ຳ;
3. ປະລິມານນ້ຳໄຫຼ;
4. ໜ້າຕັດທ້ອງນ້ຳ;
5. ຄຸນນະພາບນ້ຳ;
6. ອຸນຫະພູມນ້ຳ;
7. ປະລິມານນ້ຳຝົນ;
8. ການຕິກຕະກອນໃນນ້ຳ.

ມາດຕາ 41 ການສ້າງລະບົບຖານຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສ້າງລະບົບຖານຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ເພື່ອເກັບກຳ, ລວບລວມ, ຄຸ້ມຄອງ, ສະໜອງ ແລະ ບໍລິການຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຊັດເຈນ, ທັນການ ພ້ອມທັງເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນໄວ້ຍາວນານ, ປອດໄພ ແລະ ສາມາດເຊື່ອມກັບລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳແຫ່ງຊາດ, ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 42 ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ແມ່ນ ການສະໜອງຂໍ້ມູນເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນຂອງພາກພື້ນ, ສາກົນ ເພື່ອໃຫ້ກັນ ແລະ ກັນຮັບຮູ້ ຕາມຫຼັກການຂອງອົງການອຸຕຸນິຍົມໂລກ.

ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຂໍ້ມູນຈາກສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ຕ້ອງ ສັງລວມໄວ້ໃນລະບົບຖານຂໍ້ມູນລວມ ຂອງກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 41 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີໜ້າທີ່ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸ ທິກກະສາດກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການຂອງອົງການອຸຕຸນິຍົມໂລກ.

ມາດຕາ 43 ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ທີ່ໄດ້ເຜີຍແຜ່ຢ່າງເປັນທາງການໃນລະບົບຖານຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ.

ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ເພື່ອເປົ້າໝາຍການລົງທຶນ ຫຼື ດຳເນີນທຸລະກິດ ຕ້ອງ ໄດ້ຂໍອະນຸຍາດນຳອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ໃຫ້ເສຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການຕາມລະບຽບການ ເວັ້ນເສຍແຕ່ ການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອປະກອບໃສ່ບົດວິທະຍານິພົນຂອງນັກສຶກສາ.

ພາກທີ VII

ການພະຍາກອນ ແລະ ການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ

ມາດຕາ 44 ການພະຍາກອນ

ການພະຍາກອນ ແມ່ນ ການຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າສະພາບອາກາດ ແລະ ນ້ຳທີ່ມີທ່ອງຈະເກີດຂຶ້ນ ໃນວັນເວລາສະເພາະ ໃນຂອບເຂດໃດໜຶ່ງ ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນຈາກສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ.

ການພະຍາກອນ ປະກອບມີ ການພະຍາກອນອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ການພະຍາກອນອຸທິກກະສາດ.

ມາດຕາ 45 ການພະຍາກອນອຸຕຸນິຍົມ

ການພະຍາກອນອຸຕຸນິຍົມ ແມ່ນ ການຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງຂອງນັດໄຈອຸຕຸນິ ຍົມໃນວັນ, ເວລາສະເພາະໃນຂອບເຂດໃດໜຶ່ງ.

ການພະຍາກອນອຸຕຸນິຍົມ ປະກອບມີ ການພະຍາກອນອາກາດ, ການພະຍາກອນອຸຕຸການບິນ ແລະ ພະຍາກອນອຸຕຸກະເສດ.

ການພະຍາກອນອາກາດ ແມ່ນ ການຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບອາກາດ ເປັນຕົ້ນ ຄວາມກົດດັນອາກາດ, ອຸນຫະພູມ, ປະລິມານນ້ຳຝົນ, ຄວາມໄວ ແລະ ທິດທາງລົມ, ເພື່ອ, ລົມມໍລະ ສຸມ, ພາຍຸ ເພື່ອຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ.

ການພະຍາກອນອຸຕຸການບິນ ແມ່ນ ການຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງ ຂອງສະພາບອາ ກາດ ໃນເຂດລັດສະໝີ ໜຶ່ງ ກິໂລແມັດ ຂອງເຂດສະໜາມບິນ ແລະ ຕາມເສັ້ນທາງການບິນ ເປັນຕົ້ນ ຄວາມໄວ ແລະ ທິດທາງລົມ, ເພື່ອ, ໄລຍະເຫັນໄກ, ຂີ້ເຖົ້າພູເຂົາໄຟ, ປາກົດການສະພາບອາກາດ ເພື່ອຮັບໃຊ້ສຳລັບການ ວາງແຜນການບິນ.

ການພະຍາກອນອຸທິກກະສາດ ແມ່ນ ການຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບອາກາດ, ຄຸນນະພາບດິນ ແລະ ຄວາມສົມດູນ ຂອງນ້ຳທີ່ຕິດພັນກັບການຈະເລີນເຕີບໂຕ ຂອງພືດ, ຕົ້ນໄມ້, ສັດລວມທັງພະຍາດ, ແມງໄມ້ ແລະ ສັດດູພືດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ການຜະລິດກະສິກໍາ.

ມາດຕາ 46 ການພະຍາກອນອຸທິກກະສາດ

ການພະຍາກອນອຸທິກກະສາດ ແມ່ນ ການຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບນ້ຳ, ປະລິມານນ້ຳໄຫຼ, ຕະກອນນ້ຳ ແລະ ຄຸນນະພາບນ້ຳ ເພື່ອຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານນ້ຳ, ການດ້ານໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ດ້ານໄພນ້ຳຖ້ວມ.

ມາດຕາ 47 ການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ

ການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການແຈ້ງເຕືອນໄພກ່ຽວກັບສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງດິນ, ອາກາດ ແລະ ນ້ຳ ໂດຍອີງໃສ່ການພະຍາກອນຕົວຈິງ ຊຶ່ງຈະເກີດຂຶ້ນໃນຕໍ່ໜ້າທີ່ຈະເປັນໄພອັນຕະລາຍຕໍ່ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ແລະ ປະຊາຊົນ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ອອກແຈ້ງການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ໃຫ້ປະຊາຊົນຊາບ ໂດຍຜ່ານສື່ມວນຊົນຢ່າງທັນການ.

ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ແລະ ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ເມື່ອໄດ້ຮັບການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າແລ້ວ ຕ້ອງແຈ້ງເຕືອນໃຫ້ປະຊາຊົນ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນຮັບຊາບຢ່າງທັນເວລາ. ໃນກໍລະນີທີ່ຄາດຄະເນຈະມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງ ຕ້ອງວາງແຜນຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນໄປ ຢູ່ຂອບເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ມີຄວາມປອດໄພ.

ພາກທີ VIII

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 48 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງຕັ້ງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ທຳລາຍ, ຍ້າຍອຸປະກອນ ຫຼື ສ້າງສິ່ງກົດກັນຄືນສັນຍານ ຂອງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ນຳໃຊ້ຂີ້ມູນ ອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ເຜີຍແຜ່ ຂີ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຂໍ້ມູນຕົວຈິງ;
5. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 49 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່

ຫ້າມພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດແກ່ຕົນເອງ, ໃຫ້ຄອບຄົວ ຫຼື ພັກພວກຕົນ;

2. ທວງເອົາ, ຂໍເອົາ, ຮັບເອົາສິນບິນຈາກບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ;
3. ເລີ່ມເລີ້ ຫຼື ເມີນເສີຍຕໍ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່, ກົດໝ່ວງ, ທ່ວງດຶງການພິຈາລະນາເອກະສານຕ່າງໆ;
4. ປອມແປງເອກະສານ, ນຳໃຊ້ເອກະສານປອມ, ເປີດເຜີຍຄວາມລັບທາງລັດຖະການ;
5. ປະລະໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ທີ່ການຈັດຕັ້ງມອບໝາຍໃຫ້;
6. ສະໜອງ ຫຼື ບໍລິການຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
7. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 50 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບເຈົ້າຂອງສະຖານີ

ຫ້າມເຈົ້າຂອງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ຂອງພາກສ່ວນອື່ນ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງຕັ້ງ ຫຼື ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມການອະນຸຍາດ;
2. ນຳໃຊ້ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງມືທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ;
3. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ຊັກຊ້າ;
4. ໃຫ້ສິນບິນພະນັກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ;
5. ບໍ່ໃຫ້ການຮ່ວມມື ຫຼື ຂັດຂວາງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ IX

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ມາດຕາ 51 ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 52 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງຍຸດທະສາດລະດັບຊາດ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ສະເໜີໃຫ້ລັດຖະບານຕົກລົງ ແລ້ວນຳສະເໜີສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໃຫ້ກາຍເປັນແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການລະອຽດ ແລ້ວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
4. ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງແຜນຂະຫຍາຍຕາໜ່າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
5. ຄົ້ນຄວ້າ ສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາສ້າງຕັ້ງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
6. ຄຸ້ມຄອງຕາໜ່າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
7. ພິຈາລະນາການຂໍອະນຸຍາດ ສ້າງຕັ້ງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດຂອງພາກສ່ວນອື່ນ;
8. ພະຍາກອນ ແລະ ແຈ້ງເຕືອນໄພກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງສະພາບຂອງ ດິນ, ອາກາດ ແລະ ນ້ຳ;
9. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໃຫ້ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ;
10. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ;
11. ຮັບຄຳສະເໜີ ແລະ ການລາຍງານກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
12. ໄຈະ, ຖອນ ຫຼື ບຸບເລີກການສ້າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ຫຼື ມີການລະເມີດກົດໝາຍ;
13. ສ້າງ, ບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບພະນັກງານດ້ານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ;
14. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂອງຕົນ;
15. ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃນວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ;
16. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
17. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 53 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດລະດັບຊາດ ແລະ ກົດໝາຍກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ;

2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ເຂົ້າໃຈ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;

3. ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງບຸດທະສາດກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດລະດັບແຂວງ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງຕົກລົງ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ;

4. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ຂອງຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;

5. ຄົ້ນຄວ້າ ສະເໜີເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ພິຈາລະນາ ສ້າງຕັ້ງສະຖານີພູມອາກາດ, ສະຖານີອຸຕຸກະເສດ, ຈຸດວັດແທກລະດັບນ້ຳ, ຈຸດວັດແທກປະລິມານນ້ຳຝົນ;

6. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະເມີນ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ;

7. ຮັບຄຳສະເໜີ ແລະ ການລາຍງານກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ຈາກພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

8. ສະເໜີ ໃຈະ, ຖອນ ຫຼື ຍົກເລີກ ການສ້າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໃນກໍລະນີ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ຫຼື ມີການລະເມີດກົດໝາຍ;

9. ເກັບກຳ, ສັງລວມ ຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ;

10. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

11. ປະສານສົມທົບກັບພະແນກການ, ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການປະຕິບັດວຽກງານຂອງຕົນ;

12. ແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ໃຫ້ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຮັບຊາບຢ່າງທັນການ;

13. ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃນວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;

14. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

15. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 54 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ, ເທດສະບານ ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ;

2. ເຜີຍແຜ່ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ;

3. ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ ສະເໜີເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ພິຈາລະນາ ສ້າງຕັ້ງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ, ຈຸດວັດແທກປະລິມານນ້ຳຝົນ;
5. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໃຫ້ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ຮັບຄຳສະເໜີ ແລະ ການລາຍງານກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ໃຫ້ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງຮັບຊາບ ຢ່າງທັນການ;
8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໃຫ້ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 55 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການອື່ນ

ຂະແໜງການອື່ນມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການປະສານສົມທົບ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ລວມທັງການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ໃຫ້ປະຊາຊົນຮັບຊາບຢ່າງທັນເວລາຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ສະຖານີ ແລະ ຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ແລະ 35 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ດ້ວຍການປະສານສົມທົບ ແລະ ຕາມການເຫັນດີຂອງຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຈຸດວັດແທກລະດັບນ້ຳ, ຈຸດວັດແທກປະລິມານນ້ຳຝົນ ແລະ ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂໍ້ 2 ແລະ 3 ແລະ ມາດຕາ 34 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ດ້ວຍການປະສານສົມທົບ ແລະ ຕາມການເຫັນດີຂອງຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ອຸຕຸນິຍົມ, ອຸທິກກະສາດ ດ້ວຍການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຂະແໜງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຮັບຜິດຊອບແຈ້ງເຕືອນ ແລະ ກະກຽມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດທຳມະຊາດ ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ຂອງຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຮັບຜິດຊອບແຈ້ງເຕືອນ ແລະ ກະກຽມຮັບມືກັບການລະບາດ ຂອງພະຍາດຕ່າງໆ ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ຂອງຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 56 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມກວດກາ ບັນດາສະຖານີອຸດຸນິຍົມ ແລະ ສະຖານີອຸທິກກະສາດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໂດຍປະສານສົມທົບ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ໃຫ້ປະຊາຊົນຮັບຊາບຢ່າງທັນເວລາ ແລະ ຈັດຕັ້ງການກະກຽມຮັບມືແກ້ໄຂຜົນກະທົບ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ອົງການປົກຄອງບ້ານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ເກັບກຳ, ເຜີຍແຜ່ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ໃຫ້ປະຊາຊົນ, ປົກປັກຮັກສາສະຖານີອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ຢູ່ຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາວຽກງານອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ມາດຕາ 57 ອົງການກວດກາວຽກງານອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ

ອົງການກວດກາວຽກງານອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 51 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດຖະບານ, ອົງການກວດກາລັດແຕ່ລະຂັ້ນ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 58 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍກ່ຽວກັບວຽກງານອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ;
2. ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ;
3. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ການປະພຶດ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນກ່ຽວກັບອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ.

ມາດຕາ 59 ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຊາບລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາ ຕາມແຜນການ ທີ່ມີລັກສະນະກວດກາເປັນປະຈຳ ແລະ ມີການກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຊາບລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນ ຢ່າງໜ້ອຍ ຊາວສີ່ ຊົ່ວໂມງ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ, ຮີບດ່ວນໂດຍບໍ່ໄດ້ ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາວຽກງານອຸດຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໃຫ້ດຳເນີນການກວດກາເອກະສານ, ການປະຕິບັດຕົວຈິງ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ X

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 60 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 61 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຫຼື ລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 62 ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຄັ້ງທຳອິດ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງ ໂດຍບໍ່ເຈດຕະນາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ມີມູນຄ່າບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ.

ມາດຕາ 63 ມາດຕະການທາງວິໄນ

ພະນັກງານທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ດ້ວຍການວິເຄາະຂໍ້ມູນຜິດພາດ ແລະ ລະເມີດຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແຕ່ບໍ່ຈົງໃຈລາຍງານການກະທຳ ຂອງຕົນຈະຖືກລົງວິໄນ ຕາມກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ກ່າວເຕືອນຄວາມຜິດ ພ້ອມທັງບັນທຶກລົງ ໃນຊີວະປະຫວັດ;
2. ໃຈະ ການເລື່ອນຊັ້ນ, ຂັ້ນເງິນເດືອນ ແລະ ການຍ້ອງຍໍ;
3. ປົດຕຳແໜ່ງ ຫຼື ຍົກຍ້າຍໄປຮັບໜ້າທີ່ອື່ນ ທີ່ມີໜ້າທີ່ຕ່ຳກວ່າເກົ່າ;
4. ຖືກໄລ່ອອກການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃດໆ.

ຜູ້ລະເມີດຂໍ້ຫ້າມ ຍັງຕ້ອງສົ່ງຊັບສິນທີ່ຕົນໄດ້ມາໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍນັ້ນ ຄືນໃຫ້ແກ່ລັດຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ໃນກໍລະນີວິເຄາະ ຂໍ້ມູນຜິດພາດ ຍ້ອນເຈດຕະນາ ທີ່ພາໃຫ້ມີຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊັບສິນຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 64 ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມທີ່ມີລັກສະນະບໍລິຫານຈະຖືກປັບໃໝ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 65 ມາດຕະການທາງແຝງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ ຊັບສິນຂອງລັດ ຫຼື ຜູ້ອື່ນຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 66 ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາຈະຖືກລົງ ໂທດ ຕາມກຳລະນິເວົ້າ ຫຼື ໜັກ.

ພາກທີ XI ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 67 ວັນອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດແຫ່ງຊາດ

ວັນອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ວັນທີ 23 ມີນາ.

ໃນແຕ່ລະປີ ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງສ້າງຂະບວນການ ແລະ ຈັດພິທີສະເຫຼີມສະຫຼອງວັນດັ່ງ ກ່າວ ດ້ວຍຮູບການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອສົ່ງເສີມ, ສ້າງຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ.

ມາດຕາ 68 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 69 ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບຕໍ່າ ວັນ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້